

somhedens art og aktiviteterne omfang. Dette svarer også til gældende ret. 2. pkt. kræver vedrørende balancen, at virksomheden skal anvende de i forslagens bilag 2, skema 1 og 2, fastsatte skemaers hovedposter og romertalsposter. Dette er reelt ingen skærpelse i forhold til ovennævnte bekendtgørelse, der i realiteten kræver poster med samme indhold. Der stilles ikke krav til yderligere specificering, men en sådan vil formentlig forekomme i de fleste tilfælde i praksis.

Desuden kræves det i stykkets 3. pkt., at virksomhedsdeltagernes indskud og andel i overskud eller underskud skal fremgå af opstillingerne. Er der tale om en virksomhed uden begrænset hæftelse, f.eks. en enkeltmandsvirksomhed, et interessent- eller kommanditselskab, kan der i egenkapitalen være behov for at udsondre kapitalkonto fra privatkonti. I kommanditselskaber er der også behov for at skelne mellem konti for komplementarer og for kommanditister. Oplysninger om bevægelserne kan fremgå af opgørelsen over bevægelser på egenkapitalen. Desuden skal uddelinger (udbytte, dividende og lignende) og udlodninger (f.eks. tilbagebetaling af indskud) fremgå.

I virksomhedsformer med begrænset ansvar er der et behov for særlig markering af overskudsuddelinger. I andelsselskaber kan der på grund af forskellig praksis være et problem med hensyn til at sondre mellem efterbetalinger i salgsforeninger og tilbagebetalinger i indkøbsforeninger fra overskudsuddeling til andels-haverne. Her kan også være særlig klassificering af renter af egenkapital, typisk særlige indskud i andelsvirksomheder. På basis af en anbefaling fra Regnskabsrådet kræver forslaget spørgsmålet om efterbetalinger m.v. belyst ved noteoplysninger. Dette krav er dog først udtrykkeligt anført i B-klassen, nærmere betegnet i §§ 53 og 62.

Forslaget forudsætter, at virksomheder med begrænset hæftelse, f.eks. aktieselskaber samt erhvervsdrivende fonde, som udgangspunkt altid indregner aktiver og forpligtelser, uanset om de er erhvervs-mæssige eller ej. Men dette gælder ikke for private enkeltmandsvirksomheder eller personselskaber, f.eks. et interessentskab, se forslagens § 20, stk. 2. Forslagets stk. 3 bestemmer for alle virksomheder, at indregnede ikke-erhvervs-mæssige forhold skal klassificeres således, at de klart kan skelnes fra de erhvervs-mæssige.

Til § 20

Forslagets stk. 1 indeholder en overordnet bestemmelse, der alene kræver, at virksomhedens aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger skal indregnes og måles systematisk og konsekvent i overens-

stemmelse med almindeligt anerkendte retningslinier under hensyntagen til virksomhedens art og omfang. Det er altså op til virksomhedens ledelse at udmønte denne brede bestemmelse. Det skal dog ske under skyldig hensyntagen til forslagens § 13, der vil sætte grænser for en alt for tendensiøs udlægning af de brede krav. Desuden gælder kravene om et retvisende billede og formåls- og kvalitetskrav fuldt ud for disse virksomheder. I praksis betyder det, at der næppe kan findes andre alternativer end at vælge mellem historisk kostpris som udgangspunkt i stil med § 33 i B-klassen og dagsværdi i stil med §§ 37 og 38 i B-klassen. Et kontantregnskab er f.eks. udelukket som følge af § 13, stk. 1, nr. 6. Det er så op til ledelsen, om den vil tage konsekvensen ved at bruge B-klassemens indregnings- og måleregler eller blot tage sit udgangspunkt i en mere fri fremgangsmåde inden for rammerne af § 13. Man kan også forestille sig, at der for bestemte brancher er udviklet retningslinier, der er almindeligt anerkendte – anses som god regnskabs-skik. Dette kendes f.eks. inden for landbruget. Retstilstanden er for de virksomheder, der vælger at følge reglerne i klasse A ikke synderligt anderledes end efter gældende ret, jf. bekendtgørelse nr. 518 af 25. juni 1999, § 2, stk. 3 og 8. Se også Regnskabsrådets rapport afsnit 8.3.

Virksomheder i regnskabsklasse A er overvejende enkeltmandsvirksomheder. Stk. 2 giver disse virksomheder såvel som personselskaber (interessentskaber og kommanditselskaber m.v.) valget mellem på den ene side at indregne alle erhvervs-mæssige og ikke-erhvervs-mæssige aktiver og forpligtelser i balancen og på den anden side at nøjes med de erhvervs-mæssige poster. Virksomheden kan vælge at indregne ikke-erhvervs-mæssige aktiver og forpligtelser i en særskilt del af balancen. Dette svarer til gældende regler i bekendtgørelse nr. 518/99, der dog kun regulerer enkeltmandsvirksomheder. Se de særlige krav til private enkeltmandsvirksomheder i forslagens § 21. Der findes ikke tilsvarende krav til personselskaber i gældende lov og forslaget indfører ikke sådanne krav på dette område.

Til § 21

Forslagets § 21, stk. 1, stiller oplysningskrav vedrørende anvendt regnskabspraksis, der svarer til forslagens § 53, stk. 1, som altså kun er ret overordnet. I B-klassen udfyldes disse rammer, men det er mere frit for A-virksomhederne, hvordan de vil udfylde rammerne. Det følger af forslagens § 13, stk. 2, at det skal oplyses, hvis virksomheden f.eks. ændrer regnskabspraksis fra det ene år til det andet.